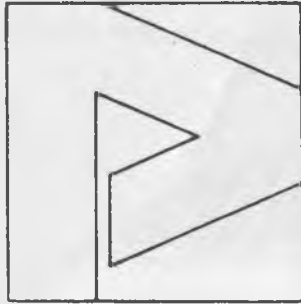

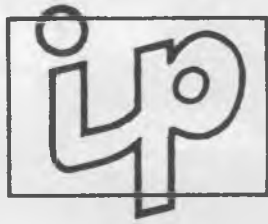
Lapilastra

**NOU AJUNTAMENT:
BESCANÓ CAP EL FUTUR**

**BANCO
POPULAR
ESPAÑOL**

Tipografia - Offset

Pagès

TELS. 42 01 07 - 42 03 36

ANGLÈS

**JOIERIA
QUICO**

FRANCESC FRIGOLÉ
CASACUBERTA

C/. Generalíssim, 54 - Tel. 44 00 66

B E S C A N Ó

Lapilastro

**NOU AJUNTAMENT:
BESCANÓ CAP EL FUTUR**

LAPILASTRA

revista mensual de Bescanó

CONSELL DE REDACCIÓ:

Angelina Casadevall, Josep Boada, Joan Vivó, Joan M.ª Viader, Dolors Vilert, Pere Magrià, Francesc Frigolè, Imma Clos, Assumpció Vivó, Josep M.ª Masmiqel.

HI COL.LABOREN:

Josep Palou, Lluís Vigué, Dolors Vila-mitjana, Ernest Planagumà, Jaume Casademont, Josep Fuses, Pere Codina, Aeroclub Ampuriabrava, Comissió Sant Jordi.

"LAPILASTRA" no es fa responsable de les opinions dels seus col·laboradors.

PORTADA: Francesc Frigolè

FOTOGRAFIA: Pere Magrià

MAIG 1979 · ANY 1 · N.º 1

Imprimeix: Pagès, impremta-Anglès

N.º Extra de 24 planes amb motiu de les Eleccions Municipals

SUMARI

Editorial, pàg. 3
Història Eleccions 1931, pàg. 4
Comiat per l'ex-alcalde, pàg. 5
Consell Municipal obert, pàg. 6 i 7
Peripècies d'un conductor, pàg. 7
Campanya electoral, pàg. 8
Resultats electorals, pàg. 9
L'entrevista, pàg. 10
Cròniques des del Senat, pàg. 11
pàg. 12 i 13
Esports, pàg. 14
Sambola... per favor, pàg. 15
La vida catalana, pàg. 16 i 17
Lliçons de català, pàg. 17
Un premi literari a Bescanó, pàg. 18
El nostre mestre, pàg. 19
Temps lliure, pàg. 20
La bústia de Lapilastro, pàg. 21
Passatemp, pàg. 22
Racons de Bescanó, pàg. 23

Editorial

Després d'unes campanyes electorals, on els diferents partits han desenvolupat tota la seva energia, en la defensa d'unes ideologies diferents, però totes, posades en un punt de mira comú per a tots, que no és altre, que la recerca d'una reafirmació, d'una unió i per fi de la integració definitiva de tots amb tots. Solament així tenen sentit unes campanyes electorals.

Cal que a partir d'aquí, tinguem molt clar dos conceptes que fins ara no havíem pogut desenvolupar. Fins i tot, de segur que estaven latents en tots i cada un de nosaltres: són els de persona i societat.

Amb això, volem dir que persona i societat, van sempre juntes, mai poden existir independentment la una de l'altra. Creiem que tota autoafirmació ens ha de portar a reunir-se amb el nostre medi i no compremem la nostra existència sense cap mena de relació d'uns amb els altres, ja sigui de caire dialèctic, professional o polític, és a dir, humà.

La societat és tal, quan la col·lectivitat humana, constituïda per persones lliures, té consciència de la seva unió i de la seva tasca comú; és a dir, de la pròpia vida i de la finalitat d'aquesta mateixa vida.

Tots necessitem comunicar-nos, però perquè poguem fer-ho, cal que existeixi la cooperació, la llibertat i la igualtat; és molt important que tots tinguem les mateixes possibilitats.

Quan el poder "impedeix", s'esdevé subjugant i nociu. Els conceptes de poder i justícia han d'anar sempre acompanyats de la llibertat; sinó fos així ens sentiríem codificats i això ens conduiria a l'uniformisme; malgrat això, ens ha passat durant massa temps. Solament podem ésser lliures respectant la llibertat dels altres.

Tots ens hem de vincular en el tot social en el que vivim; hem de fer nostres els problemes, els sentiments i els ideals dels nostres veïns. Hem d'ésser conscients i veure ben clar que aquest pas ha d'ésser definitiu per a la consolidació de tots amb tots. Seria molt penós que després de tant esperar, donéssim la raó a qui durant tant de temps ens ha privat de la llibertat d'ésser nosaltres mateixos, i sobretot no els donem la raó!

Creiem que els termes societat i llibertat, autoritat i justícia, estructura i evolució, han de caminar sempre junts en la vida del nostre poble. Així entenem la democràcia.

No pretenem donar cap mena de consell, ni com s'ha de desenvolupar la tasca diària d'aquest nou municipi; i sí, una opinió subjectiva i per tant molt susceptible d'error.

Estem convençuts que les persones que resoldran la tasca diària dels problemes de Bescanó, ho faran bé, doncs per això els hem votat i tenen el nostre recolzament i ajuda més incondicional.

LAPILASTRA ELS FELICITA

La història d'unes eleccions del 12 d'abril de 1931

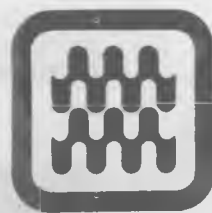
El dia 12 d'abril de 1931, es van celebrar les eleccions municipals, últimes eleccions democràtiques fins les d'avui 3 d'abril. Els resultats d'aquelles i en xifres globals, foren favorables als monàrquics: 22.150 regidors monàrquics, 5.875 antimonàrquics i 52.000 pendents de determinació. Però aquestes xifres cal explicar-les. Els vots rurals mai no havien tingut cap significació, perquè el camp estava dominat, gairebé arreu d'Espanya, pels cacics; només comptaven els vots de les ciutats, que és on eren autèntics; i les ciutats votaren contra la Monarquia. (tan sols a vuit províncies guanyaren els antimonàrquics, entre elles a les quatre catalanes). La sorpresa fou general i el desconcert més gran encara. El govern no reaccionà i Alfons XIII, desemparat, optà per suspendre l'exercici de la potestat reial i sortir d'Espanya. El 14 al migdia es produí un buit de poder que els republicans van saber aprofitar. Barcelona s'anticipà a Madrid. A Catalunya el triomf de l'Esquerra Republicana —partit constituït poques setmanes abans al voltant de Francesc Macià, home que simbolitzava la lluita per les llibertats catalanes—, que va presentar-se a les eleccions aliada amb la Unió Socialista de Catalunya, fou total. En part, perquè en lloc del 25 per cent habitual de votants, el dia 12 i a Barcelona, acudí a les urnes el 47,7 per cent del cens electoral. La Lliga, el Partit Catalanista Republicà (Acció Catalana) i els lerrouxistes van ser derrotats; l'Esquerra seria fins el 1936, el partit hegemònic en la política catalana. La proclamació de la República la va fer primer Lluís Companys a la una de la tarda del dia 14 des del balcó de l'Ajuntament. Immediatament després —a quarts de dues— Francesc Macià arribà a la Casa de la Ciutat i després d'una conferència breu amb Companys, Ventura Gassol, Jaume Aiguader, Amadeu Aragay i algú més, proclamà la República Catalana dins la Federació de Repúbliques Ibèriques a un quart de tres de la tarda, un cornetí tocava "La Marsellesa". Aquesta petita recopilació de dades sobre les eleccions municipals de l'any 1931, és per a dur suport a la democratització d'un país i els seus aconexaments que envers alguns poden dur-se a terme.

"Lapilastra" llogaria local per establir-hi la redacció. Hem pensat en un local de reduïdes dimensions. Truqueu al 44 00 71.

De la incompatibilitat entre les granotes i la tele

*Olors de terra seca i polsosa,
en la silenciosa i ombrívola nit,
les granotes, allà al riu
fan oír el seu clam,
que els homes no volen escoltar.
Sords i cecs,
resten amb 'l'embruixada tele.
Allí romanen captius,
no els deixa gaudir
de la serena nit,
de la formosa natura
sens parar vomita
amb que netejarem la roba.
Quin conyac demà beurem.
Vomita política,
desgracies alienes.
Els hi donen falsos plaers
de móns artificials.
Sols els hi manca beure gas-oil
per comptes de conyac,
i la metamorfosi serà perfecta,
completa,
total.*

F. F. F.

CAIXA
D'ESTALVIS
PROVINCIAL
DE GIRONA

Comiat per l'ex-alcalde Llorenç Tarrenchs Serra

Per: Pere Magrià Pou

Hi ha hagut ara les primeres eleccions municipals des de fa més de quaranta anys, que s'han fet totalment democràticament, no ha dit tal i com es feien en temps d'en Franco, sinó que nosaltres mateixos gent de Bescanó, hem anat a posar el vot dintre l'urna per tal de dir que volem a aquesta gent o aquella altra per tal que ens regeixin durant els quatre anys vinents.

Els diaris, les revistes, la tele, en fi tots els mitjans de comunicació actuals, ens han donat tota mena d'informació de la vida i miracles dels nous alcaldes i regidors elegits pels ajuntaments en aquestes passades eleccions municipals; però hom no es recorda dels que ara han sortit, es a dir, els que han deixat el seu càrrec a fi i efecte que l'ocupin d'altres que potser ho faran més bé o potser més malament. D'això ja se'n parlarà dintre els propers quatre anys.

Nosaltres hem volgut fer una mena de comiat a LLORENÇ TARRENCHS, ex-alcalde del poble, per en primer lloc donar-li les gràcies per la seva tasca durant aquests últims anys, i en segon lloc fer-li unes preguntes per tal de saber-ne quelcom d'ell respecte al càrrec que ara acaba de deixar, per veure si el deixa amb recança o pel contrari pensa: Gràcies a Déu que m'han fotut fora. En primer lloc li preguntem:

Li sap greu deixar el càrrec?

Doncs no, no em sap greu deixar el càrrec perquè durant nou o deu anys crec que hi ha temps per cansar-se i gastar-se, i per tant crec que el més oportú per una persona cansada i gastada, es que ho deixi.

Surt de l'Ajuntament amb el cap ben alt?

Bé, jo no sóc qui per jutjar-me; ara bé, no solament a mi sinó a tot l'equip, ja que un ajuntament no el compona solament l'alcalde, es a dir tot el consistori que ara ha sortit, podríem dir que surt vestit de blanc.

Ha deixat alguna cosa per fer, que li hagués agradat fer-la?

Doncs sí, últimament més que agradar-me, sinó com una obligació, l'assumpte de l'aigua; però ha estat tant darrerament, que ni hi hem pogut fer-hi res. Ara bé, de les coses que m'ha sabut greu no fer ha estat la zona esportiva, però és clar, degut a que va sortir un entrebanc pel mig es va haver de deixar.

Debia ésser cosa de milions aquest entrebanc...

Sí, l'entrebanc de la compra del cinema que eren 5.500.000 de pessetes que es varen haver de pagar, i amb això, es clar, s'hagués pogut tirar endavant l'esmentada zona esportiva.

Si alguna de les dues candidatures presentades a Bescanó, li hagués demanat per presentar-se de nou com alcalde, ho hagués acceptat?

Bé, doncs modèstia apart, se'm va proposar i aquí podríem tornar a la primera pregunta que m'has fet, o sigui, que una persona gastada i cansada és millor que reposi.

Havia passat moltes males estones a l'Ajuntament?

Sí, se'n passen de totes; de bones i de dolentes, ja se sap que quan s'accepta un càrrec d'aquests no és un camí de roses, sinó que s'hi ha d'anar per resoldre problemes.

A causa d'haver estat alcalde, ara té alguna persona a la qual no saluda, o no el saluden pel carrer?

Bé, en un ajuntament mai es poden fer les coses que agradin a tothom. A l'Ajuntament s'han de fer les coses al costat de la llei, caminant paral·lel amb la llei, i si hi ha algú que no es el seu criteri, aquesta persona serà l'enfadada; ho sento, però no hi ha cap més solució. Jo personalment saludo a tothom.

Ha deixat molts de deutes a l'Ajuntament?

No, deutes podem dir que cap; al contrari, no recordo molt bé, però es va dir ja a l'última assemblea. Queda una existència a favor, però ara hi ha un préstec de 10.000.000 de ptes. que tant com no venceixin els terminis no es deute. Crec que el saldo favorable tenint en compte el que ha entrat últimament, és d'uns 2.000.000 i escaig de pessetes.

Pocs Ajuntaments s'hi deuen trobar tant bé com el nostre...__

Bé, potser no, però crec que s'han de fer les coses tocant de peus a terra i mirant pel bé del poble.

Vol, per acabar, afegir alguna cosa més?

Ja a l'assemblea em vaig acomiadar del poble i l'única cosa que demanaria a la gent de Bescanó, és que "POBLE" s'en fa a dintre i a fora de l'ajuntament; però no perquè hi hagi uns senyors a dintre l'ajuntament aquells ja s'ho faran: hi ha de col·laborar tothom. Una persona s'ha d'assabentar del que fan allà, i del que deixen de fer per estar al corrent del poble. Iestic segur, que molts problemes que es presenten ara, si aquestes persones n'estessin assabentades de la mecànica d'un ajuntament, es solucionarien, no hi haurien tants problemes, millor dit.

En fi, moltes gràcies en nom de la revista "LAPILASTRA", i esperem que les coses canviïn una mica amb aquest nou ajuntament.

Vejam...

PERE MAGRIÀ POU

VI CONSELL MUNICIPAL OBERT

(ASSEMBLEA VEÏNAL)

El passat dia 31 de març, a les deu del vespre i en el local del Cinema Unió, es va reunir l'Ajuntament en ple, junt amb els veïns que vàrem respondre a la convocatòria, en segona, per no haver-se reunit prou nombre de veïns en primera a dos quarts de deu, a fi de celebrar la anyal assemblea veïnal.

Presidí el senyor Batlle Accidental Llorenç Tarrenchs i Serra, amb l'assistència de la majoria dels regidors i cinquanta veïns.

A l'hora indicada, el senyor Alcalde dona per oberta l'Assemblea, agraint als assistents la seva presència, tot seguit es dona entrada al senyor Ramon Bartrons secretari de l'Ajuntament, per a llegir l'acta de l'Assemblea de l'any passat. Llegida aquesta es aprovada.

Tot seguit, és passa a donar lectura de la Memòria administrativa de l'any 1978, que resumint-se les principals dades padronals, moviment de correspondència, comptabilitat, etc. és la següent:

PADRÓ D'HABITANTS:

Bescanó i Montfullà	1.977	2.041 hbs.
Altes	72	hbs.
Baixes	52	hbs.
Habitants de dret al 31-12-78	2.061	hbs.
Vilanna	1.977	363 hbs.
Altes	13	hbs.
Baixes	6	hbs.
Habitants de dret al 31-12-78	370	hbs.
Estanyol	1.977	232 hbs.
Altes	7	hbs.
Baixes	12	hbs.
Habitants de dret al 31-12-78	227	hbs.

TOTAL MUNICIPI

Al 31-12-77	2.636	hbs.
Altes durant l'any 1978	9	92 hbs.
Baixes	70	hbs.
total de la població al 31-12-78	2.658	hbs.

Al parlar del Padró d'habitants, s'ha recordat que el moviment del mateix al llarg de l'any no és pas mai d'una forma automàtica, ja que solament són les baixes i altes que el públic presenta a l'Ajuntament. Aquesta importància es deixa veure ara més que mai, i davant de la freqüència i la importància que van tenint els comicis electorals. (Tothom ja sap que no es pot votar si no s'està inclòs en el Cens electoral).

PARC DE VEHICLES DE MOTOR

El cens de vehicles de motor i subjectes al corresponent impost per l'any 1978 fou el següent:

Ciclomotors	142
Motos	108
Turismes	720
Furgonetes	87
Camions	66

TOTAL 1.123 vehicles

PERSONAL DE PLANTILLA

Durant l'any 1978, no hi ha hagut variacions en relació a l'última Assemblea de 1977.

ACTIVITAT CORPORATIVA

En el transcurs de l'any 1978, s'ha reunit el Ple Municipal 14 sessions, 12 en caràcter ordinari i 2 en caràcter extraordinari.

La Comissió Permanent no funciona i les seves funcions passaren el Ple per R.D. 3.046/77 de 6 d'octubre, en canvi les Comissions informatives si es reuniren i en el transcurs de 1978, es celebraren dues reunions mensuals, per dictaminar les factures i informar els expedients per les llicències d'obres.

CORRESPONDÈNCIA

S'han registrat en el transcurs de l'any 1978, 635 entrades i 397 oficis de sortides.

LLICÈNCIES D'OBRES

Els expedients de llicències d'obres que es despatxaran durant l'any 78, foren de 22 per a obres majors i 84 per a obres menors.

COMPTABILITAT

Amb data i sessió del 26 de febrer el Ple Municipal va aprovar la liquidació del pressupost ordinari de l'any 1978, amb els següents resultats:

Existència a Caixa el 31-12-78	1.707.137 Ptes.
Restes per a cobrar a igual data	1.498.508 Ptes.
SUMEN	3.205.645 Ptes.
Restes a pagar a fi de l'any 1.892.950 Ptes.	
Superàvit econòmic de l'any 1978	1.312.695 Ptes.

Moviments de cabals:

Existència a caixa a 31-12-77	3.606.283 Ptes.
Ingressos durant l'any 1978	8.261.332 Ptes.
SUMEN	11.867.615 Ptes.
pagaments realitzats	10.160.438 Ptes.
Existència a caixa al 31-12-78	1.707.137 Ptes.

A.V.I.A., el moviment va ésser:

A caixa a fi de l'any 1977	1.420.433 Ptes.
Ingressos	1.229.000 Ptes.
SUMEN	2.649.433 Ptes.
Despeses	1.826.970 Ptes.
Saldo al 31-12-78	822.463 Ptes.

PRESSUPOST EXTRAORDINARI

Està obert un pressupost extraordinari dotat en part de superàvits antics i una operació de crèdit de 10.000.000 ptes. l'estat del qual és a fi de l'any, el següent:

Existència al començar l'any	6.333.673 Ptes.
Ingressos	5.475.000 Ptes.
SUMEN	11.808.673 Ptes.
Despeses	10.489.686 Ptes.
Existència al 31-12-78	1.318.987 Ptes.

El moviment total d'aquest pressupost extraordinari des del seu començament ha estat:

Ingressos	11.833.885 Ptes.
Pagaments	10.514.898 Ptes.
DIFERÈNCIA (igual al l'any anterior)	1.318.987 Ptes.

Aquest pressupost com sabem, va ésser aprovat per l'adquisició de terrenys per l'escoles i equipaments, i està dotat a part de les operacions de crèdit, amb uns sobrants de superàvits anteriors i s'ha pagat amb ell la compra dels terrenys pel futur camp esportiu i (amb permis del Ministeri d'Hisenda i del Banc de Crèdit Local), de l'adquisició dels locals de Cine Unió.

Després de llegida aquesta memòria, es convida als veïns que sempre que calgui poden examinar amb més detall els números que es presentaren a les Oficines Municipals. Tot seguit i enterat l'auditori s'aprova la mateixa.

Tot seguit, passa a tenir la paraula el Cap de l'Ajuntament senyor Tarrenchs, que examina de forma exhaustiva i punt per punt tot el programa que consta de l'Organigrama que es redactà a l'any 1975 i que consta de programa i objectius bàsics que s'imposava l'actual consistori. Pràcticament i llevat de pocs punts (que el Batlle raona les causes que impediren la seva realització) s'han anat complint tot els objectius i, en alguns casos s'han sobrepassat degut a les necessitats i l'avinentesa que s'han anat presentant sobre la marxa, com fou la compra del Cinema Unió, terrenys d'ampliació del cementiri i algunes que altres menys importants.

Seguidament i pel mateix Batlle amb la seva exposició, dona compte del problema que, si bé era evident ja fa temps, aquests últims temps s'ha aguditzat, i es refereix a l'aigua de consum en aquesta població. Prega a la població i sobretot als nous regidors, que es mentalitzin d'aquest greu problema i que procurin solventar-lo, i així prega als concurrents i que aquests ho facin saber als no presents, que es compleixin les mesures provisionals recomanades per l'ajuntament, clorant conscientment tots els pous.

Acabada l'exposició pel Batlle, el senyor Santiago, conseller d'economia, dona una ullada numèrica, sobretot quant els costos i forma de finançació d'aquelles partides que han afectat al Patrimoni Municipal.

Finalment el senyor Batlle, resumeix en breus paraules el tractat i passa al capítol dels remerciaments, davant l'imminent renovació de l'Ajuntament. Com a cloenda de la VI ASSEMBLEA, es passa a l'apartat de precís i preguntes, de les quals se'n fan tres:

1.—Sobre la procedència de la contaminació de les aigües, i el senyor Batlle diu, que és una cosa de tipus general, però que no és pot saber —senzillament— quina es la causa concreta,

2.—També es parla sobre un rec on verteixen aigües d'una granja.

3.—Finalment, i pel senyor Frigolé, President de l'Associació de Pares d'alumnes, felicita i dona les gràcies a l'ajuntament per la seva consecució de les obres de les noves Escoles Nacionals.

I no tractant-se de res més, a les deu i mitja de la nit es donà per acabada la VI ASSEMBLEA VEÏNAL o CONSELL MUNICIPAL OBERT.

Peripècies d'un conductor d'autobús

I aquí esmentem les peripècies d'un conductor d'autobús de manera desenfadada, còmica i plena d'un humor sà.

*Carretera, carretera,
carretera de la vergonya,
que molts es pensen
que és una conya.*

*S'han equivocat
perquè és veritat.
L'altre dia la policia
perquè passava pel damunt la ratlla,
de poc m'omple de metralla.*

*I jo els hi vaig dir:
que no hi ha altra manera
de poder circular
per aquesta carretera.*

*Aquí mateix hi ha una cosa
que no es veu gaire,
i és una corba que fa escaire.*

*Després de molt lluitar
es va comprovar,
i em varen dir
que ja podia seguir
perquè no hi havia altre camí.*

*Després es varen despedir tot rient
i dient-me: t'acompanyo en el sentiment.*

*Ja m'ho va dir un pagès ben entès
que la carretera és estreta
perquè es va fer
per passar-hi una carreta.*

*I el pagès tot rient
anava dient:
jo del meu record
no hi he vist posar-hi mai ni un roc
i quins disbarats de passar-hi
aquestis camions tan carregats.*

*El pagès va acabar dient,
que per entendre això
no és té d'ésser gaire viu,
perquè la mateixa cosa ho diu
que el nom de "carretera"
es tan sols per a carros.*

*Els que hi passen cada dia
es donen compte que és
una gran porqueria
perquè es fa cada salt
que toques de cap a dalt.*

*És que hi ha cada revolt
que sembla
que hagi d'arrençar el vol.*

*Ja ho diuen els conductors
que estan ben cansats
de tants bonys i forats.*

*En l'any 69
hi va haver un gran renou
quan un bon dia al matí
el Carrilet va deixar de sortir.*

*Les autoritats, com els més indicats,
varen prometre
que de tota manera s'arreglaria
la carretera.*

*I com que això del prometre
es veu que és com una beta
que dura fins que es peta...*

*Doncs, es veu que se'ls hi ha petat
i per això la carretera
no s'ha arreglat.*

*De tot això han passat deu anys
i aquí, no s'han tallat
ni els espolanys.*

*Tot això és veritat
perquè quan hi has passat
en surts ben esgarrapat.*

*El que és molt fort
són els arbres que hi ha
a l'entrada d'Olot.*

*Es veu que el propietari
és un home d'anar-hi,
l'Ajuntament diu que no pot,
i el secretari tampoc.*

*El cas és, que si mireu la destrossa
veureu que és una cosa molt grossa.*

*Ah! I lo que és molt bó
és quan fan una reunió.*

*Com que el propietari
és un home d'anar-hi,
és el primer d'arribar-hi,
i l'Ajuntament, com que és tan lent
no troba mai el moment.*

*I d'aquesta manera la cosa
sempre queda enrera
i mentrestant la gent s'hi va matant.*

*Els turismes s'hi trenquen les crismes
els autocars en surten pelats,
i els camions hi deixen els taulons.*

*I d'aquesta manera
es van perdent els milions.*

*L'Ajuntament d'Olot
ha acabat dient que no pot,
és que han arribat en un punt
que per el cap els hi surt fum.*

*També s'han fet moltes súpriques
en el M.O.P.
i diuen que no poden fer res
perquè no hi han diners.*

*Fins i tot el govern ha dit
que havent passat l'hivern
procuraran fer un acord
per veure si es pot tapar algun clot.*

*Tots tenim la dèria
d'acabar amb aquesta misèria.*

*I volem procurar
de poder disposar
de l'eficàcia
de la democràcia,
per veure si d'aquesta manera
s'arreglarà la carretera.*

*Perquè el nom d'aquesta carretera
no és una conya
sinó que és una VERGONYA
tal com se l'ha batejat.*

L. C.

Campanya electoral de les municipals

Per: Pere Magrià

Quasi n'estàriem segurs que no hi ha ningú al poble que li passés per alt la passada campanya electoral per aconseguir l'Ajuntament de Bescanó; doncs les dues candidatures que es presentaren al poble que varen ser CONVERGÈNCIA I UNIÓ, i UNIÓ POPULAR BESCANO-NINA, varen fer mans i mànigues per tal de fer-se sentir i per cert ben fort.

Entre les dues candidatures cal destacar la campanya electoral d'UNIÓ POPULAR BESCANO-NINA, doncs degut als actes per ells organitzats, com varen ser, sardanes a la plaça, el festival organitzat en el Cinema Unió, les seves corregudes pel poble amb cotxes i altaveus, la repartició de propaganda i altres, bé es mereixen una felicitació per part nostra.

És de destacar durant la campanya, l'actuació de la Coral Empòrium de L'Escala que ens va deleitar amb un grup de cançons catalanes i alguna havanera que degut al èxit varen haver de repetir-la, acabant l'actuació amb el cant nacional de Catalunya, ELS SEGADORS.

De totes maneres, els resultats no s'han fet esperar. Han guanyat aquestes eleccions municipals al nostre municipi, i sinó amb una extensa majoria, sí amb un resultat de "meitat més un" que és el que exigeix la corresponent llei electoral.

Com a nota curiosa del resultat de les eleccions, i degut al meu càrrec en aquella data, passo a informar sobre els tants per cents de gent votant que a mesura que anaven passant les hores del dia, arribàvem a un 75'69 % del total del cens electoral. El lloc d'aquests resultats va ser en el Cinema Unió:

CINEMA UNIÓ - SECCIÓ PRIMERA
TOTAL DELS CENS ELECTORAL DE LES DUES TAULES:
1469 VOTANTS

HORA	TAULA 1. ^a	TAULA 2. ^a	TOTAL	TANT PER CENT DEL TOTAL
10 h.	67	71	138	9,39%
11 h.	123	131	254	17,29 %
12 h.	173	180	353	24,02 %
13 h.	236	236	472	32,13 %
14 h.	317	304	621	42,27 %
15 h.	374	372	746	50,78 %
16 h.	420	415	835	56,84 %
17 h.	448	443	891	60,65 %
18 h.	474	476	950	64,66 %
19 h.	500	500	1.000	68,07 %
20 h.	559	553	1.112	75,69 %

També cal remarcar la igualtat que durant el transcurs del dia anaven en qualitat de vots emesos en les dues taules, doncs s'havia repartit l'abecedari per la lletra M. Això ens indica que existeixen cognoms tant d'unes lletres com de les altres. Hi va haver dos moments, corresponents a les hores 13 i 19 que fins i tot empatàvem.

PERE MAGRIÀ

Article: Campanya electoral de les municipals.

Article: Campanya electoral per les municipals.

Tot i que aquests dos nois, que són l'Aitor i en David feien guàrdia en aquests cartells, hi va haver gent que es va dedicar a arrencar cartells, fins i tot a altes hores de la matinada. O potser van ser les xibeques...?

La Coral "EMPORIUM" de L'Escala va fer aixecar el públic dels seients tot demanant-li que repetís l'havanera EL NOSTRE AVI.

LA UNIÓ POPULAR BESCANONINA GUANYA A BESCANÓ

Amb set-cents vuitanta tres vots contra cinc-cents vuitanta un, l'Agrupació d'Electors de Bescanó UNIO POPULAR BESCANONINA, haguanyat les eleccions municipals amb sis regidors, CONVERGÈNCIA DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA I UNIO obtingué cinc.

RESULTATS I ESCRUTINI

(escandall adjunt...)

CONSELLERS DEL NOU AJUNTAMENT

Després de haber-se fet l'escrutini general de Bescanó i vistes les llistes de candidats, l'Ajuntament queda establert per el següent ordre:

de UNIO POPULAR BESCANONINA

Llorenç Carreras i Sureda
Mateu Frigolé i Teixidor
Miquel Comerma i Bonet
Manuel Soley i Cortada
Francesc Boada i Tarrenchs
Fermi Coll i Casals

de CONVERGÈNCIA I UNIO

Josep Masferrer i Puig
Llorenç Serra i Prat
Salvador Campasol i Frigola
Jaume Ruiz i Muñoz
Imma Clos i Mayonou

El nostre actual Alcalde no hi va faltar tampoc al moment de votar. Qui sap si aleshores ja ho presentia el sortir-ne ?

Moment en què el primer de la llista de Convergència i Unió en Josep Masferrer, emet el seu vot, suposem per el seu partit.

ELECCIONS MUNICIPALS

Districtes Electorals	N. Electors	VOTS				Total Votans	PERCENTATGE	
		Unió Popular Bescanonina	Converg. demò Catalunya-Unió	Blancs	Nuls		Votans	Abstenció
Bescanó i Montfullà (Taulles 1 i 2)	1.466	603	482	10	17	1.112	75	25
Vilanna	256	128	40	—	2	170	66	34
Estanyol	176	52	59	—	—	111	64	36
TOTALS	1.898	783	581	10	19	1.393	73	27

L'ENTREVISTA

Per: Pere Magrià Pou

El mes passat vareu poguer llegir la meua primera entrevista en aquesta nova revista, i vaig creure oportú fer-la amb el primer Senador elegit del nostre poble, en JAUME CASADEMONT. Ara crec que el més escaient és fer la segona amb el nou Alcalde Bescanoni elegit democràticament el passat dia 3 d'abril, o sigui en LLORENÇ CARRERAS, cap de llista de la UNIO POPULAR BESCANONINA.

Abans que tot, s'ha de felicitar a aquesta candidatura per la ben muntada campanya electoral que varen promoure abans d'aquestes eleccions municipals. Per cert, i ja uns dies abans de celebrar-les, vaig demanar-li que en cas de sortir elegit Alcalde, em concedís una entrevista la qual porto a terme avui, ja que el bon resultat que els hi ha donat ara, ja el suposava llavors, inclús més.

Per això passo a transcriure la gravació de L'ENTREVISTA amb en LLORENÇ CARRERAS, i per cert i m'agrada esmentar-ho, em rep molt afectuosament i al voltant de diversos regidors del recent estrenat Ajuntament de Bescanó.

Satisfet d'haver resultat elegit democràticament alcalde de Bescanó?

Mira el més important en aquest món es tenir la consciència del deure complert i això ens dona suport per superar-nos... en el present cas de les eleccions municipals estic convençut que tot l'equip "Unió Popular Bescanonina" ha treballat al unison i ara pot gaudir del bon resultat.

Esperaveu guanyar-les aquestes eleccions?

Ja se sap, uns tenien de guanyar i altres perdre... al principi, ja fa mesos, pocs veien possibilitats... però a mida que la campanya anava avançant ja es veia com una cosa feta... inclús sé de membres que consideraven un 7 - 4 favorable, i pocs van faltar per ésser realitat.

Heu dut la campanya electoral molt bé. S'ha sentit a dir que algun partit polític us ha ajudat de sotamà. Que me'n dieu?

Considero que les eleccions municipals als pobles no són per els partits polítics... penso que perquè millori l'home, l'home total, l'home lliure, aquest home l'hem de fer tú i jo i tots plegats, amb l'esforç d'avui, de demà i de sempre... i sols és possible amb unió de poble, no amb la minoria d'un partit polític. Vull afegir que en contra de les "males llengües" no ens ha ajudat cap partit... pensem que els companys de l'altre candidatura de molt poc els hi ha servit l'ajuda del seu partit, i si no, sols cal anar als resultats: 581 front 783 vots.

En cas de repetir aquestes eleccions, tornariu a presentar les mateixes persones que ara han sortit, o pel contrari en treuriu alguna per tal de canviar-la per una altra?

Cada situació necessita d'un tractament adequat, si les circumstàncies foren les mateixes hi haurien les mateixes persones, i si canviessin estudiariem l'assumpte. Som un grup de persones que treballem en equip, cadascú de nosaltres fa el seu paper social d'acord amb les seves possibilitats i amb les necessitats existents.

Com a primera acció, o la més urgent, a portar a terme a l'Ajuntament quina creieu que és?

Conscienciar a la gent dels problemes del nostre poble i les possibles solucions... procurar la participació del poble per tenir el seu recolçament en decisions que són per el bé del poble i fer realitat l'home responsable; deixar de parlar de llibertat i del que s'ha de fer i quant bé l'hora de posar-hi el coll, tenir mal de cal o no tenir temps... o posar la "tele" per no pensar... el poble som tots i tots junts el millorarem.

Sabeu quin és més o menys el presupost anual que pot sisposar el nostre ajuntament?

L'últim presupost anual ha estat de 8,5 milions i el proper amb el nou consistori oscilarà pels voltants dels 10 milions.

Sembla ser que els col·legis nous de Bescanó, s'estrenaran el proper curs. Estaran ja degudament asfaltats els carrers que i porten?

Com tothom sap existeix la Llei de Procediment Administratiu que regula les diverses activitats, si hi ha espai temporal es farà, la llei no la fem nosaltres; de totes maneres és un tema que ja té un lloc en la nostra carpeta de treball.

Cap de les dues candidatures presentades a Bescanó s'han definit en solucionar un pont sobre el Ter. No ho vareu creure convenient això?

Considerem que un pont sobre el Ter és una qüestió intermunicipal, i no és una necessitat de primer ordre per a Bescanó, el temps

marcarà la pauta dels esdeveniments, de moment seguirà essent un projecte sobre la taula. També manca sapiguer l'opinió dels de Sant Gregori, tant o més afectats que els nostres veïns de Bescanó.

Segons el vostre programa i fent referència al casc antic del poble, penseu fer-lo declarar "zona d'interès històric". Creieu fermament que això pot dur-se a terme? Que hi veieu que ho faci mereixedor d'aquesta preferència?

Sapiguer veure i apreciar les antigues pedres, és el mateix que escoltar el respir dels segles i són precisament aquestes petites grans coses que ens demanen les tinguem en comte doncs el present és el fruit del passat i elles han estat el centre, el bressol del nostre poble. Bescanó no ha estat terra d'homes i signes com altres contrades, però sabem que l'història no la fa un personatge sinó tot un poble i això ens anima a valorar i protegir l'habitatge dels avantpassats bescanonins.

Degut a que penseu promoure un dia de mercat setmanal a Bescanó, teniu algun botiguer empenyat. Els hi consultareu a ells abans de dur aquesta tasca a terme?

Com ja deia anteriorment el poble no és una minoria, sino tots... per això respecte al dia de mercat setmanal, en el seu moment es farà un plebiscit o consulta al poble i així tindrem més elements de judici per prendre una decisió.

En el vostre programa prometeu recolzar tots els grups que desitgin fer quelcom per a Bescanó. La nostre revista "LAPILASTRA", hi pot comptar amb una ajuda municipal ben aviat?

Bé, voldria corregir-te, en el programa deiem: "recolzar tots els grups que desitgin fer quelcom en benefici de Bescanó..." penso que si la revista "LAPILASTRA" ha de ser un benefici per Bescanó, tindrà el nostre ajut... de totes maneres tenim de veure els propers esdeveniments.

El passat dia de les eleccions municipals tenieu quatre interventors i un apoderat a les dues taules del Cinema Unió, i jo en canvi estava sol per part de Convergència i Unió. Es que em tenieu por que us estafés?

Nosaltres, Unió Popular Bescanonina, som gent d'ordre. La llei electoral, "Ley 17 julio 1978, Num. 39/78 (Jefatura del Estado). ELECCIONES DE CORPORACIONES LOCALES" en el article 19 diu textualment: "El representante de cada candidatura podrá nombrar, de entre los considerados electores por esta Ley, los Interventores previstos en el artículo 35 del Real Decreto-Ley 20/1977, en la forma y tiempo que en él se establece, así como otorgar poder a los efectos del artículo siguiente del mismo Real Decreto-Ley". Es per això la presència dels interventors i l'apoderat.

Durant la campanya electoral, hi ha hagut unes friccions entre les dues candidatures que no han estat gens bé. Per part vostra, les considereu totalment oblidades?

Entenc que et refereixes a la xerrada que Convergència i Unió del passat dimarts 27 d'abril, ben segur que si alguns d'ells no haguessin xerrat més del compte, la cosa hauria quedat desaparebuda... Considero i ja ho vaig dir públicament en el miting d'Unió Popular Bescanonina: "...poble vol dir vida amb pau, i si diem pau, no volem dir aquesta pau de paper, aquesta pau de paraula, aquesta cosa falsa; volem quelcom tant gran i tant petit com a mor, comprensió i perdó, i junts farem poble, el poble que ens mereixem".

Vols, per acabar, afegir-hi quelcom més?

En nom d'Unió Popular Bescanonina, donar gràcies al poble, els que ens heu votat per la vostra confiança i els altres perquè ens estimuleu a treballar encara més i així guanyar el seu recolçament. I ja com deia el mestre Joan Lluís Vives: "No hi ha res més propi de l'home de seny com emprar el llenguatge amb discreció i destresa"; dit això sols em resta repetir: gràcies a tothom per tot el que heu fet, i recordo a tots els veïns de Bescanó, que BESCANÓ serà el que vulgui el poble. Fins ara.

Ara em pertoca a mi, donar-te les gràcies a tú per les teves respostes a "LAPILASTRA" i també per el temps que et faig perdre. Fins aviat.

CRÒNIQUES DES DEL SENAT

La campanya electoral queda ja endarrera; també ja lluny les eleccions generals de l'1 de març, el recompte de vots. Lliurament de credencials pel President de la Junta Electoral i com aquell que res no hagués passat, ets Senador i tens davant teu una actuació pública que comença i una tasca parlamentària a portar a cap.

D'entrada em trobo amb dos inconvenients: Sóc nou en aquest món de la política i per tant ho he d'aprendre tot; per altra banda no tinc qui me ho ensenyi, ja que sóc l'únic Senador a Catalunya per la Coalició Convergència i Unió i vaig a Madrid sol.

En el Senat (també en el Congrés) s'actua per Grups Parlamentaris, quins Grups, d'acord amb l'actual Reglament han d'estar formats com a mínim per 10 Senadors.

En el meu cas m'havia d'incloure en un Grup de Senadors d'altres Partits. Els que no ho poden fer als apleguen en el Grup Mixte on hi haurà gent d'Aliança Popular, Independents de diferents ideologies i un d'Herri Batasuna. Tothom procura evitar caure en aquest conglomerat estrany.

Els Socialistes de Catalunya que van anar a les eleccions junt amb Esquerra Republicana, varen treure 10 Senadors i per tant poden fer Grup propi. Em van convidar a anar amb ells, però proposaven unes condicions que no encaixaven amb les directrius de C.i U. Nosaltres hauríem volgut fer una minoria parlamentària al Senat amb tots els Senadors catalans, cosa que no va ser possible. Descartat això, per integrar-me al Grup dels Socialistes, tot i que em van rebre molt bé, m'obligava a acceptar el nom del Grup, ja escollit, que era "Catalunya, democràcia i socialisme" i encara que em deixaven llibertat de vot, la meua actuació al Senat quedava molt condicionada i supeditada al grup majoritari que era al socialista. Això no hauria estat coherent amb el nostre electorat i amb la meua campanya electoral.

Varem tenir una reunió a casa de Josep Andreu i Abelló, portaveu dels Senadors Socialistes, amb els 10 Senadors d'aquell Grup i amb el Secretari General dels Socialistes de Catalunya, en Joan Raventós. Arribàrem al punt de decidir que no m'integraria al seu Grup però que en les coses que afectessin a Catalunya, les parlariem i en fariem, des de diferents Grups Parlamentaris, una defensa comú i unitària.

Hi ha molt bona relació amb els Senadors d'aquest Grup. Al Senat estem a escons veïns i normalment viatgem junts, des de Girona o Barcelona a Madrid. En la política la cosa més agradable que trobo és la bona entesa entre la gent que estem en diferents grups, amb ideologies diverses però que això no fa perdre el bon comportament i tracte amigable.

Després d'aquells contactes, vaig entrar en negociacions amb els Senadors del Partit Nacionalista Basc, grup polític molt semblant a Convergència. Ells són 8 Senadors. Necessitaven dos més per fer

grup parlamentari. Ens hi hem integrat en Josep Benet i jo. D'aquesta manera ens hem ajudat mútuament.

Aquest Grup en l'anterior Legislatura s'en deia "Senadores Vascos". Estem negociant que en aquesta s'en digui "Senadors Basc i Catalans". El primer portaveu del Grup és en Miquel Unzueta. El suplent o segon portaveu, sóc jo. Això vol dir que en les coses que convingui, principalment les referides a Catalunya, les podré defensar jo personalment. Tot i tenint un sol Senador, de moment ja li estem treient el suc.

Amb aquesta gent basca és molt agradable tractar-hi. En el seu País tenen problemes molt diferents als nostres, però la ideologia del PNV és molt igual a la de la gent de Convergència i Unió. Crec que ens entendrem molt bé i a pesar de ser jo sol podré fer una bona tasca.

Fins avui s'han fet dues sessions al Senat que han estat molt aborertes. Eren simplement de formulisme i reglamentàries. La primera en que es constituï el Senat i es procedí a l'elecció de la Mesa, amb President, Vice-President i Secretaris.

L'opinió dels Senadors del PNV era no votar, ja que no teníem opcions donada la majoria dels dos grans partits, l'UCD i el PSOE, a quins grups vàrem demanar una de les quatre secretaries per a nosaltres i s'ens va negar ja que el PSOE en va volguer dues per a ells.

Vaig fer veure als companys bascs que no votar era llençar el vot i el que interessava era votar en blanc de manera que el nostre bloc de vots quedés reflexat. Així fou i el resultat en les tres votacions va ser el mateix: els vots de l'UCD per el seu candidat, els del PSOE per el seu i els 10 nostres en blanc. D'aquesta manera començàvem a donar presència de la nostra minoria.

La segona sessió també protocolària era per a la formació de la Comissió d'incompatibilitats, que quedà constituïda per 15 d'UCD, 7 del PSOE, 1 pels Socialistes de Catalunya, 1 per el Mixte i 1 per a nosaltres, que fou en Zamora, que a la legislatura anterior ja presidia aquesta Comissió.

El divendres dia 20 en el Palau de la Generalitat sota la presidència de Josep

Tarradellas ens reunirem l'Assamblea de Parlamentaris de Catalunya per elegir la Comissió de 21 membres, que haurà de discutir a Madrid la redacció definitiva de l'Estatut amb la Comissió Constitucional del Congrés, en quin moment començarà la gran batalla per l'autonomia de Catalunya. La Comissió es votà per unànim consens, per a no trencar la unitat catalana de negociació, donant cabuda a la mateixa a tots els Partits amb representació parlamentària. Pactàrem i votàrem unànimament C.D., UCD, C.i U., ERC, PSOE-PSC i PSUC. El President Tarradellas es mostrà molt content i satisfet d'aquesta unitat que ell sempre predica i defensa.

Per cert, he de fer esment, i és una opinió molt personal, que vaig veure al President molt esgotat. Feia un mes que havíem dinat junts a Girona i l'he vist més envellit i cansat.

El matí del mateix dia 20, ens reunirem els parlamentaris de Convergència i Unió junt amb Heribert Barrera d'ERC, que forma part de la nostra minoria al Congrés, per estudiar, com es fa regularment, l'estratègia a seguir al Congrés i al Senat.

Estigueu a l'aguait del que passa en el Congrés en les properes sessions, principalment en el que fa referència a la constitució de Grups Parlamentaris i Comissions. L'UCD i el PSOE han començat el seu enfrontament obert. Coalició Democràtica espera quina tallada s'en pot emportar per ajudar en Suárez. El PSA està presentant la seva factura a Suárez pel seu vot d'investidura. I amb tot això podria passar que, una vegada més, Convergència i Unió en pogués ser àrbitre decisiu.

Altra cop el vot útil hauria estat a Catalunya.

I amb claretat frapant es torna a veure que si els catalans haguéssin donat més suport el nacionalisme català en les passades eleccions legislatives i ara nosaltres tinguéssim quatre o cinc diputats més, en aquests moments Catalunya governaria a Madrid.

JAUME CASADEMONT I PERAFITA

SENADOR PER CATALUNYA

Premis Sant Jordi 1979

PETITA HISTÒRIA DE LA COMISSIÓ DE SANT JORDI

Per l'onze de Setembre de 1977, un grup de persones de Bescanó ens vàrem reunir per intentar d'organitzar uns actes commemoratius de la Diada Nacional de Catalunya.

Aquella festa, pel seu èxit, ens va animar i ens vàrem comprometre tots plegats que amb la mateixa il·lusió hauríem de celebrar la Diada de Sant Jordi.

I fou l'any passat quan ens vàrem decidir a formar la comissió de Sant Jordi. Aquesta comissió va considerar oportú que s'afegissin actes culturals als ja clàssics de venda de llibres i roses, i de la festa popular que l'acompanya.

Així fou com l'any passat es va organitzar el Primer Concurs de Dibuix Infantil i un altre de redacció, amb la ferma promesa que aquests concursos tindrien lloc cada any.

Enguany hem tornat a organitzar, una vegada més, la Diada de Sant Jordi amb el corresponent concurs de Dibuix i Pintura. En un full apart trobaran els noms dels concursants i dels guanyadors.

També voldríem aprofitar aquest espai que ens ha ofert la direcció de la revista Lapilastra per a donar les gràcies a totes les persones i entitats que durant aquests dos anys que ha funcionat l'esmentada comissió ens ha donat el seu suport tant econòmicament com moralment.

També voldríem demanar a totes aquelles persones que comparteixen els nostres ideals que ens ajudin, puix que es poden fer moltes coses si es treballa en equip i amb afany de fer País.

COMISSIÓ SANT JORDI

MEMBRES DEL JURAT

Joan M.ª Viader
Lluís Vigué
Josep Ruhi
Miquel Segur

OBRES PRESENTADES

1. ^a Categoria	5 anys	8
2. ^a Categoria	6 anys	22
3. ^a Categoria	7 anys	27
4. ^a Categoria	8 anys	23
5. ^a Categoria	9 anys	20
6. ^a Categoria	10 anys	19
7. ^a Categoria	11 anys	14
8. ^a Categoria	12 anys	10
9. ^a Categoria	13 anys	13
10. ^a Categoria	14 anys	4
TOTAL		160

II CONCURS DE DIBUIX I PINTURA RÀPIDA SANT JORDI/79 · BESCANÓ

CATEGORIA 5 ANYS

1.er Anna Casadevall
2.^{on} Anna Ramió
3.er Marta Gironés

CATEGORIA 6 ANYS

1.er Susanna Suter Malagelada
2.^{on} Franch Sancho
3.er Gerard Roca

CATEGORIA 7 ANYS

1.er Xavier Gironés
2.^{on} Mateu Frigolé
3.er M.ª Carme Serrat

CATEGORIA 8 ANYS

1.er Anna Noguer
2.^{on} M.^a del Pilar Sánchez
3.er Jesús Giménez

CATEGORIA 9 ANYS

1.er Cristina Carreras
2.^{on} Dora Alsina Castelló
3.er Isabel Garriga

CATEGORIA 10 ANYS

1.er Judith Frigolé
2.^{on} M.ª Carme Sabench
3.er Montserrat Colom

CATEGORIA 11 ANYS

1.er Pepi Pereila
2.^{on} Ferran Planas
3.er Josep Tarres

CATEGORIA 12 ANYS

1.er Joan Vidal
2.^{on} Joan Casadevall
3.er Marta Moré

CATEGORIA 13 ANYS

1.er Alfons Serarols
2.^{on} Joaquim Teixidor
3.er Montserrat Bota

CATEGORIA 14 ANYS

1.er Francesc Serrat Porcell
2.^{on} Montserrat Boschdemont Costabella
3.er Jesús Sánchez Martín

Guanyadors per categories

5 anys · ANNA CASADEVALL

6 ANYS · SUSANNA SOLER

7 ANYS · XAVIER GIRONES

8 ANYS · ANNA NOGUER

9 ANYS · CRISTINA CARRERAS

10 ANYS · JUDITH FRIGOLE

11 ANYS · PEPI PEREILA

12 ANYS · JOAN VIDAL

13 ANYS · ALFONS SERAROLS

14 ANYS · FRANCESC SERRAT

Esports

Per Masmi

PING-PONG

L'equip representant de Bescanó en el campionat provincial de juvenils queda classificat al 3.er lloc.

Resultats fins avui:

ALBA BESCANONINA 0
C.T.M. PALAFRUGUELL 5
ALBA BESCANONINA 5
C.P. LA CELLERA 2
P.B. SANT HILARI 4
ALBA BESCANONINA 5
C. FOMENTO LA BISBAL 3
ALBA BESCANONINA 5

Aquest campionat d'equips juvenils, el C.T.M. de Palafrugell està tenint una encertada actuació guanyant fins i tot a l'equip de l'Escala, equip que està considerat com el millor del grup. Per això, no es d'estranyar que l'equip de Palafrugell guanyes al nostre equip per un 0-5.

Cal dir que l'equip d'Alba Bescanonina va guanyar al C.P. de La Cellera per 5-2 i així poder tonar-los-hi el partit de primera volta que guanyaren per 5-1, també els nostres representants varen aconseguir una victòria molt bona a la taula dels de Sant Hilari i també bon resultat contra el Foment de La Bisbal.

ELS VETERANS TAMBÉ FAN ESPORT

El passat dia 12 d'Abril, tingué lloc a Bescanó un partit de futbol entre els equips dels Veterans del Bescanó i els representants de la Banca Catalana. Dirigí el partit el Sr. Ferrer que estava ajudat pel Sr. Xifre i el Sr. Esteve estant a l'altura que el partit demanava. El resultat fou de Veterans de Bescanó 2 - Bca. Catalana 1. Després del partit tots junts, vàrem pujar a Sta. Anna per celebrar-ho amb una costallada de germanor.

PARLAVA DE POLITICA...

Ahir em vaig trobar un amic que em parlà de política, veient que els ulls m'espurnejaven, el seu entusiasme va créixer. No li vaig gosar dir que l'origen d'aquestes llàgrimes es trobava en la contemplació del sol que s'amagava entre les muntanyes al capvespre, darrera d'ell.

FUTBOL

EL CLUB ESPORTIU BESCA - NÓ, NO ENCERTA CAP PARTIT.

BESCANÓ 1
PALAFRUGELL 1

El dia 18 de març, el Bescanó va enfrontar-se al equip del Palafrugell amb igualada a un gol. El resultat considerat com a just ja que si el Palafrugell creà jugades de perill davant de la porta del Bescanó, els nostres representants no feren menys en aquest sentit. Bones intervencions del porter Verdugo, qui va evitar una golejada. Els gols van fer-se a la segona part, en el minut trenta i per obra de'n Lloveres pel de Palafrugell i cap al final en el minut trenta-set l'empat per obra de Tàpies. L'arbitratge anà a càrrec del senyor Marques, el qual no acabà de fer el pes, ja que en més d'una ocasió perjudicà l'equip del Bescanó, encara que no arribés a influir en el resultat.

SANT HILARI 2
BESCANÓ 1
(25.3)

L'àrbitre del partit el senyor Escudero, qui ho feu regular. Els gols els feren en Mimó (2), pels de Sant Hilari i en Tàpies pel del Bescanó.

BESCANÓ 0
BESALÚ 3
(1.4)

Amb una primera part ben jugada pel Bescanó, a la segona van caure no podent-hi fer res per aguantar el resultat de la primera part el 0-1. Els gols del Besalú els van fer Verges (2) i en Solé. L'àrbitre senyor González va fer-ho bé.

TORDERA 4
BESCANÓ 0

(8.4)

Molta esportivitat, molt de futbol però cap gol pel Bescanó, així pot definir-se el partit que el Bescanó jugà al camp del Tordera, l'arbitratge del col·legiat senyor Vergés no tingué cap mena de complicació i ho va fer molt bé. Els gols del Tordera els feren en Guinart (2), en Castilla i en Moya.

CLASSIFICACIÓ D'ÚLTIMA JORNADA (8.4.79)

Farnés 44 punts Castellfollit 40. l'Escala i Anglès 39, Palafrugell 37, Salt 36, Llança i Hostalrich 33, Sils 32, Vidreres 31, Tordera i Caça 30, Vilobí, Amer i La Cellera 28, Perelada 25, Montagut i S. Hilari 24, Besalú 23 i Bescanó 11.

Properes jornades de la 2.ª Regional

Dia 22 d'Abril i a les 11,30 BESCANÓ-CAS-
TELLFOLLIT

Dia 29 d'Abril a les 11,45 SALT-BESCANÓ
Dia 6 de Maig a les 11,30 BESCANÓ-SILS
Dia 13 de Maig a les 5 LLANÇA-BESCANÓ
Dia 20 de Maig a les 11,30 BESCANÓ-LA
CELLERA Dia 27 de Maig a les 5
PERELADA-BESCANÓ

Dia 3 de Juny a les 11,30 BESCANÓ-
VILOBI.

Josep Vilaplana Criola

Avda. Generalís., 58 - 60 - Tel. 21 B E S C A N Ó

Sambola... per favor

He llegit en el primer número d'aquesta Revista la nominació "SANT BOLA" fent referència a l'edifici que actualment ocupa l'Ajuntament i les Escoles. I referit al mateix, que hi ha diferents plantejaments, sobre el destí que en el futur l'hi serà assenyalat. Sigui el que sigui aquest destí, voldria ara que encara hi som a temps, fer una petita història del que he conegut de Can Sambola, segur de que aquesta evocació obrirà recordances i que serà compartida per molts d'altres.

Intentaré tan sols, servint-me del record, molt infantil a ben segur, de com vaig veure la sortida d'aquest poble, d'aquella família, segurament la més acabalada.

Per fixar en el temps la fita en què es va produir, tinc a mà una escriptura lliurada a Girona el dia 13 de Novembre de 1926. En ella hi figura com a venedor el Sr. Pere Madí Gibert, veí de Sils, procedint com a apoderat de D. Josep Sambola Clapes. Dedueixo d'això que el Sr. Madí, era el liquidador de la propietat i que els fets varen ocórrer l'esmentat any 1926.

En aquesta, es diu què la porció de terreny a que fa referència es separa de la heretat Mas Pagès de Bescanó i que forma part d'una altra porció de terreny de cabuda 56 vessanes dintre de la que existeix una altra casa, de recent construcció, amb un hort tancat annex a ella. Sembla que vulgui dir que hi havien dos cases. Crec que la veritat és que els Srs. Sambola varen enderrocar el Mas Pagès, per bastir-hi a sobre l'edifici actual, conservant de l'anterior solament la muralla i els edificis destinats a quadres i porxos. El que no aclarim és si aquesta família, era originària de Bescanó o que va comprar el Mas Pagès al venir a viure-hi.

Aquesta última possibilitat, la creiem més viable, perquè sobre la porta que dóna a la part Nord, avui cegada i que corresponia a la cotxera, grabades a la pedra hi ha les inicials N.S. any 1896, que sens dubte fan referència a la construcció de l'edifici i sembla que, si aquest senyor ja hagués sigut de molt temps propietari del Mas Pagès, hauria d'alguna manera deixat constància d'aquesta anterioritat.

Aquells dies, nosaltres vivíem a la casa que és avui a Can Massana. Això fa que els meus pocs anys, les primeres escapades, tinguessin gairebé sempre, com a objectiu el portal de Can Sambola, desitjant trobar-lo obert per rondar pel jardí i l'horta i entaforar-me a la cotxera. Si en Miquel, el masover, guarnia els cavalls, era que el Sr. volia anar a Girona. Aquell carruatge, aquells cavalls i anar a Girona en aquell temps per a mi era com anar a la lluna.

Un dia, devia ésser a les acaballes de l'any 1925, per les paraules que sentia i per les cares, vaig endevinar que passava alguna cosa, no sabia què, però deduïa que no gens bona. Es parlava, de venda, de ruïna, de joc, de negocis fallits. Dic que devia ésser a les acaballes de 1925, perquè l'últim record que tinc d'aquests dies és una processó, que devia ésser la del Sagrat Cor. Aquell dia es varen obrir tots els portals i la processó va desfilar, es veu que era acostumat, del portal de fusta cap al portal de ferro, el Sr. Rector, les imatges, les Autoritats, les banderes, els nens i nenes dels col·legis i els músics també. Al senyoret el recordo esprimitxat, blanc de cara vestit traje negre, contemplava la processó des de la balconada que dóna al camp de futbol actual. I cantava la "Consuelo" de Can Perot, que en aquell moment culminant posava en el cant tot el seu interès. A mi em feia tremolor de cames perquè a vegades seguia a la Matilde de Can Paràira, a la Quima de Can Peramat o a la Marieta de Can Esdernagat quan anaven al Novenari de les Ànimes i sotjava des de la porta per veure unes al·legories que hi posaven a l'altar major, on podia veure-hi uns cossos que es retorciën entre les flames que jo identificava amb l'infern, aquell infern amb que m'amenaçaven quan feia alguna cosa que no devia, i cantaven una cançó de la que només entenia el començament "Les ànimes oi..." entre les veus i sobresortia la de la "Consuelo", faltava només que sentís un soroll o el xiulet de les xibeques, —llavors en el campanar solia haver-hi alguna parella de xibeques i les ólibes es bevien l'oli de les llànties, deien, jo no vaig veure-ho mai— perquè sortia cames ajudeu-me cap a casa, els esclòps em tocaven al cul.

Això dels esclòps, era un calçat de fusta, que es feia necessari gairebé tot l'any, no hi havia cap carrer asfaltat, moltes aigüeres donaven al carrer, s'hi buidava la conca de rentar els plats i amb el trànsit de carros i carretes es feien unes fangueres fenomenals.

Varen passar dies i els masovers, els de Can Magay varen marxar cap a un altre lloc i el Senyoret també. Es va començar a parlar que a Can Sambola hi farien l'Ajuntament i les Escoles. Llavors l'Ajuntament era a la casa on abans vivia la família Navarro, i les escoles, la dels nens a la casa que ocupa actualment la fleca de'n Rafel Roig i la de les nenes a la casa que ocupa la família Moner al carrer Jacint Verdaguer.

A Can Sambola es varen obrir les portes a tothom i entre les obres per acondicionar-lo al nou servei i la invasió de la mainada allò fou una mostra del que devia ésser la invasió dels bàrbars. Es va aixafar, ensorrar, malmenar i destruir a mansalva.

Llavors vaig poder fer-me una idea més clara de com era a Can Sambola.

Hi havia l'estada de l'amo el Sr. Sambola i la del masover, els de Can Magay, aquesta ocupava la planta baixa de la part Sud i tenien l'entrada, per la primera porta que es troba, accedint al recinte per la porteta i també ocupaven l'últim pis i disposaven pel bestiar eines i altres efectes propis del treball de la terra, de l'era que era la part enrajolada i de les edificacions que hi ha al voltant i altres que s'han enrunat que la circundaven totalment. L'entrada de carros i carretes la feien per un portal que donava al carrer de Santa Anna, que avui esta cegat, però que s'endevina molt bé estava cobert per un tauladet com encara pot veure's en algunes masies. Al jardí de Can Sambola hi accedien per un portal obert en la muralla, la llinda encara és veu prop de la cistella de bàsquet.

La part que és avui camp de futbol estava destinada a horta i una part plantada d'avellaners. Al darrera mateix de la porta de dalt del camp de futbol hi havia un safareig cobert amb les instal·lacions pel decantament de l'aigua segons fos per regar l'horta o el jardí. La distribució es feia mitjançant recs d'obra a l'horta i tuberies de ceràmica al jardí.

Pel jardí es pot deduir que aquell senyors eren aficionats a la botànica, doncs més que jardí era una col·lecció de plantes, hi havia, xiprés, magnòlies, eucaliptus, mimoses, canyes americanes, violers, rosers de totes les classes i colors, palmeres, til·lers, llorers, boixos, eures i una munió de plantes rares així com pedres volcàniques i un petit llac amb peixos i plantes acuàtiques. A l'horta hi tenien estada tota classe de fruiters, parés pomes, magranes, ametllers, presseguers, tarongers, limoners, sarments amb gran varietat.

De tot això en queda tan sols, em sembla recordar, una palmera, el pi, i uns rebrols de tarongers i llorer entre els que encara hi floreix un roser.

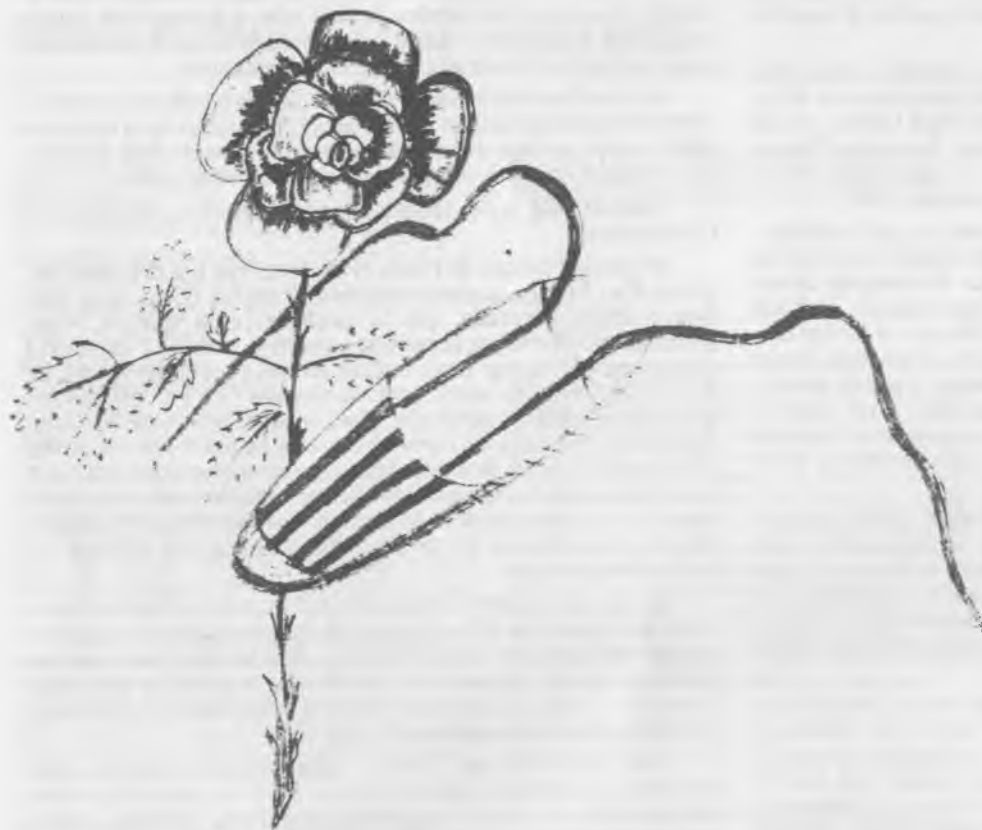
Si tot això va a desaparèixer, o ja ha desaparegut gairebé, per deixar pas a uns temps nous, crec que seria convenient vetllar, perquè, almenys es conservés intacte el nom, que pel que hem dit al començar, sembla que també està amenaçat. Així és que senyors, no SANT BOLA.

SAMBOLA... per favor.

JOSEP PALOU

La vida catalana

Era un dia de primavera, sentia en efecte el seu deliri, la seva animació; tot semblava més bonic; el sol refulgent feia lluir les muntanyes, el cel blau voleiar els ocellets; les papallones començaven a moure's pels florits camps; el vent xiulava suaument. Tot això em féu sentir de bon cor, un atansament més gran cap a la meua terra catalana. Així vaig fer-ho; em vaig seure en un marge, —prop de la meua estaca—, i sentint-me amarada del regust i flaire de la terra volcada i tendra, vaig tancar els ulls i, començà el meu tan esperat somni.

Cada dia, en iniciar el treball puc assegurar que, Catalunya es caracteritza per la seva activitat i pels seus progressos en tots els ordres. La seva gent no gaudeix gairebé de repòs, malgrat que la vida es fa feixugament atrafegada.

Els esdeveniments es succeeixen amb celeritat vertiginosa; la feina se'ns amuntega; no obstant, continuem amb la mateixa joia de sempre; amb un gran

esperit cap a un futur millor, amb un gran afany. El fet més palès d'avui és el canvi fonamental esdevingut en els costums. Però, ho dic amb gran pesar el tipisme català s'esfuma cada dia més. Els avançaments de les ciutats van guanyant les viles i els llogarrets; també les tradicions de la pagesia sofreixen un canvi radical. La indumentària distintiva ha desaparegut gairebé del tot. Els pagesos amb barretina sols podem anar-los a cercar en els indrets isolats de les muntanyes; aquells gipons que tantes vegades m'ha anomenat l'àvia i que eren portats per les pagesetes, no els puc veure. Ara tot ha canviat.

El tren, l'auto, la bicicleta i la moto ho han renovat tot; i crec que això ha estat la causa que la ciutat s'hagi apropat al camp i, poc a poc, l'ha conquerit, l'ha assimilat. No hauria de continuar per a la vida integral de Catalunya aquesta atracció i absorció de la ciutat sobre la vida rural. Observo que els pobles rics són els que fonamenten llur benestar en el conreu de les terres i els que tenen

profundes arrels en els patrimonis rurals. La vida de la pagesia té també dolços i fermes encants. És més sana que la de ciutat, és més serena, és més austera i potser tan fecunda i intel·lectualment intensa com la vida de ciutat, sobretot ara, que els mitjans de comunicació es difonen arreu. Desitjo que Catalunya enforteixi la seva existència camperola; vull que la terra floreixi com un jardí, que la ciutat sigui el lloc del treball industrial i de la investigació intel·ligent; no únicament el lloc de plaer i d'esbarjo. La vida ha d'ésser quelcom més que una ànsia frenètica de divertiments.

Hem d'inspirar els nostres actes en un ideal de justícia i de bondat; hem d'ajuntar tot el nostre esforç a l'obra de millorament de la humanitat. I sense deixar de treballar perquè el nostre poble també frueixi de totes les perfeccions possibles, farem de Catalunya, cor i casal de la nostra Espanya. D'aquesta manera, la vida seria més bella i justa, i els pobles i els homes gaudirien d'una major felicitat. Aquesta ha estat la primera part del meu somni.

Torno a tancar els ulls i veig una nova il·lusió, plena d'exultació i de gaubança.

Vivim moments en què el progrés anivella els pobles i amenaça de destruir el fons tradicional dels vells costums. El nostre poble, de tan llarga història, té una riquesa de danses, contes i cançons ben remarcable i interessant. Les cançons típiques de les nostres comarques han estat popularitzades pels orfeons. Dono com exemples: "La filla del marxant", "La pastoreta", "Els tres tambors", "L'Hereu Riera", "La filadora", etc. El que no puc deixar d'esmentar és la sardana; es balla arreu de Catalunya i és senyal de germanor; és l'inici d'un poble treballador, que no descansa; és l'inici d'un poble que estima i avança donant-se les mans.

Catalunya té un gran nombre de coses tradicionals i curioses moltes de les quals són romanalles; els aplecs a les ermites, plens d'animació i rics de colorit, són també una font a tot arreu de Catalunya. Veig que ma Pàtria lluita i

sempre està alegre; allunya la tristesa. Respiro a fons i he volgut ficar-me per uns instants, amb aquests homes tallers de Catalunya; he reflexionat com són aquests; he raonat el seu caràcter i m'ha resultat molt conflictiu, ja que penso que són una mica aliens respecte a altres llocs espanyols. No obstant, m'atreveixo a dir que aquests sers civilitzats, són l'artèria principal de la seva sang. Són unes persones imaginatives i sentimentals, ja que ho puc afirmar en conèixer tants quadres, tants dibuixos, tanta música, tants artistes en general. Pocs pobles tenen, com Catalunya, tan ferma devoció per les coses de cultura. La seva música, em dona noves empentes perquè continuï obrint els meus camins.

El nostre poble és senzill i generós. De virtuts i de vicis en tenen tots els pobles del món. Nosaltres, volem fer ressaltar més virtuts que els vicis —com és natural—. Crec, doncs, que el català és obert, franc, imaginatiu, artista, romàntic i esperançat.

Ara, la meua fantasia, reviu en un jardí ple d'aromes bells, de roses que parlen la nostra llengua; que senten la nostra veu naixent; aquesta olor tan suau és la nostra llengua catalana. És una de les característiques més profundes de l'esperit català. La seva persistència, prova la poderosa arrel que té l'ànima catalana. Veig que cada dia es va ampliant més i que va donant un pas més cap el futur. Ha passat a ser d'una llengua vulgar i pobre, una llengua estimada per tothom. Gràcies, tot això, a l'esforç gegant del artífex del català, POMPEU FABRA, veritable arquitecte de la nostra llengua.

En resum, la seva tasca bé mereix un premi; el que tot català ha de portar a dins, fins a l'últim instant del nostre gaudi.

Entre tots, ho conseguirem! Entre tots farem una terra més gran i més lliure.

Quan he acabat el meu somieig i he obert els ulls una vegada més, ho he trobat tot més canviat, més meravellós, formós, alegre i esperançador.

Aquest somni, és "realitat"? Es farà més realitat?

DOLORS VII AMITJANA
14 ANYS

LLIÇONS DE CATALÀ

LLIÇÓ 2.^a

L'accent gràfic és de dues menes: greu (d'esquerra a dreta), replà: i agut (de dreta a esquerra), cantaré.

Damunt de la **a**, **e** i **o** obertes, s'escriu accent greu (´): capità, constància, paciència, òptic, mètode, òliba (lechuza).

La **i** i la **u** sempre porten accent agut (´) i també la **e** i la **o** tancades: dormís, algú, encén, racó.

Paraules **agudes** són aquelles a les que donem més força a la darrera síl·laba: dibuixar, vindré, animal, escriuràs.

S'accentuen les paraules **agudes** acabades en alguna de les següents terminacions: a, e, i, o, u, as, es, is, os, us, en, in, en què la **i** o la **u** no formin part d'un díftong. Exemples: replà, pintaré, camí, lleó, ningú, llegiràs, francès, dormís, greixós, gamarús, comprèn, Berlín

No s'accentuen: gandul, femer, gripau (per formar la **u** díftong amb la **a**).

Exercici de la Lliçó 2.^a

Poseu accent a les següents paraules agudes que no hagin de dur: Pinzell, tornaran, Fluvia, Bescano, pinyol, prohibir, clavell, sabo, pintaras, cafe, rebregat, dormi, fugint, canviara, llençol, esplai.

VOCABULARI

Piconadora (apisonadora), farmaciola, botiquín, cambrera, assistenta (azafata), serralada (cordillera).

Solució de l'exercici 1: Tre-uen, fi-o-la; cor-ran-ca; gai-rell; cre-iem; amb-bi-gua; in-gè-nu-a; em-par-rat; pas-se-jar; ai-guar-ràs; pas-qual; rei-xes; xur-ri-a-ques.

NUMEROS DE TELEFON DE SERVEIS PUBLICS

ESCOLA NAC. SOBREQUES	44.02.28
AJUNTAMENT	44.00.05
GUARDIA CIVIL	44.01.33
METGE	44.00.83
FARMACIA	44.00.59
CASA RECTORAL	44.02.81
BANCA CATALANA	44.03.29
CAIXA D'ESTALVIS	44.02.34
CORREUS	44.02.29

A Bescanó un premi literari

Si donem una mirada a la inquietud literària de la nostra Província, trobem en diferents contrades la celebració de festes literàries tals com: A Figueres el premi "Casino Menestral", a Cassà el de "L'Escola Excursionista Casanenca", també hi ha el "Premi de Primavera" de Palafrugell, el Cre-sol de Blanes, el Prudenci Bertrana de Girona i el Recull de Blanes.

El propassat dia 28 de Gener, i en el hotel Cònsol Park de Blanes, RECULL va celebrar la seva festa anual i en la seva quinzena edició.

Porta a concurs treballs literaris de Narració (Premi Puig i Llensa), Poesia (Ribas i Carreras), Assaig (Josep Ametller) i Reportatge (Rafel Cornellà).

Van ésser nombrosos els treballs presentats, provenint de totes les contrades catalanes: Figueres, Riudoms, Tarragona, Palafrugell, Barcelona, Mallorca, Reus, Girona, Eivissa, Gandia, Rubí, Bescanó.. etc.

No hi mancà la presència de Radio-Televisió Espanyola, periodistes i personalitats literàries de tot àmbit.

Bescanó va tenir un relleu especial en la festa d'enguany. JAUME CASADEMONT PERAFITA va ésser guanyador del premi Josep Ametller amb l'assaig Polític-Econòmic de 83 pàgines titulat "SEREM SI VOLEM".

A tothom ha de sorprendre el fet que un home ple d'activitats hagi trobat temps per dedicar-se a la literatura. Preguntat de com va fer possible aquest treball, ell contestà: "Aquest treball l'he fet de 12 a 3 de la matinada al llarg de tres mesos, tot recollint unes notes que tenia fetes. Tenia un xic de vergonya de presentar-lo. Aquesta mena de treballs no haurien de ser presentats per homes d'Empresa com jo, homes de la petita i mitjana empresa, que per altra part vivim, això sí, la realitat crua de la economia i la complexitat social dia a dia".

Servint-nos de la glosa que va fer sobre aquest treball el Sr. Benet Ribas, membre del jurat, transcrivim aquí alguns punts que defineixen l'obra presentada per en Jaume:

"Al Josep Ametller hi ha arribat un assaig de vuitanta-tres pàgines, provinent d'un estrat que no té, generalment credencials universitàries. Del món de la mitjana Empresa, de l'àmbit comarcal gironí, de la vall del Ter; concretament de Bescanó.

I ja fent referència directa al tema, comentà: "L'Assaig consta de cinc capítols, a través dels quals s'hi analitza el caràcter català, un caràcter que l'autor a través de la seva òptica defineix com a: Treballador, Estalviador, Emprenedor, Organitzador, Just, Pragmàtic, Liberal, Independent, Pactista i Patriota".

"La creació de riquesa, la feina ben feta, la distribuïdo d'aquesta riquesa a través d'establiments catalans, el turisme, l'agricultura, l'explotació ramadera sense el pes enervant d'intrusos, l'organització del treball o els diversos sistemes econòmics. L'autogestió, la cogestió, el cooperativisme, la propietat, la lliure iniciativa i també l'administració pública amb els seus apartats de burocràcia, la fiscalitat, la Seguretat Social, són els capítols més importants d'aquest estudi".

JAUME CASADEMONT, de Bescanó
PREMI JOSEP AMETLLER

Continua dient Benet Ribas: "SEREM SI VOLEM", és el lema reconfortant que l'autor ha escollit pel "Josep Ametller" d'enguany, sobre el qual, en breus minuts, he intentat donar-vos-en una impressió esquemàtica, tot desvetllant el vostre interès en la tasca de refer Catalunya. Tots hi estem cridats a posar-hi l'esforç amb lleialtat, amb donació generosa, servits per la dinàmica que ens encomana la fe nacionalista, que veu Catalunya com un tot."

"Com podeu intuir una esquema vasta i àmplia, no d'un teòric, sino d'un home de mitjana Empresa, de comarques, amb obra realitzada i d'afany creador, afany d'utilitat pública per mitjà del treball, la imaginació, el risc, ingredients vius, operants entre la gent d'aquest país que continua l'aventura de superar-se, a través d'uns esquemes que formen generalment, el subtràctum del caràcter català".

No cal afegir-hi més. Benet Ribas defineix molt bé l'obra i l'autor.

I ara arribant ja al final de la nostra comesa no poden deixar de dir quelcom molt important: L'import del premi guanyat per en Jaume Casademont (50.000 pessetes) ha sigut donat íntegrament a la revista LAPILASTRA. Ha volgut que el que ve de la cultura, anés per a la cultura.

No cal dir que això ha sigut el punt d'arrencada econòmic de la nostra revista, acompanyat del seu estímul i interès per a portar-la a bon terme.

Moltes gràcies i enhorabona.

LAPILASTRA

AL NOSTRE MESTRE

Et demano, que tu, i tu també, que sé que guardes un bon record del nostre mestre, que saps i t'alegra que al nostre poble, un dels nostres carrers, sigui el carrer de'n Joan Vilanova, em perdonis que sigui jo qui en parli; perquè sé que el pensament teu, Josep, el record que en tens tu, Joan, i l'estimació i reconeixement que li tenies tu, Narcís, la de tots els seus alumnes, maleeixen aquella malestruga situació, que per circumstàncies transitòries, el varen separar del que era un tros d'ell mateix.

Perquè crec que aquells petits trossets han anat quedant en cada un de nosaltres, parlaré del nostre "mestre".

Intentaré fer-ho amb una forma d'expressió clara i senzilla. Em penso que així es farà més llegidora, que el pensament i expressió estigui entre paraula i pensament, amb polidesa, tindrè cura en cada una de les ratlles que escrigui; procuraré que flueixin de dins meu donant-los-hi cos amb paraula escrita.

Sé que he estat mut, tal vegada un xic tardaner, però també sé que ha estat per falta de mitjans. Avui els tinc. Per tant jo, l'home del carrer, alumne teu, tinc necessitat de parlar de tu, d'acostar-me a tu; ja que em vares donar la meva formació no puc deixar que siguis ignorat.

L'enyorança, els records, no són privilegis dels grans, no és que ens pertanyi solament a la nostra generació.

Damunt la meua taula, tinc un llibre de poemes escrit per un jove de Banyoles, en Miquel Mir i Serra, "Sentiments d'una vida". Em crida l'atenció un d'ells:

RECORDS DEL PASSAT

Respirant records passats
dalt del terrat de casa
entre trastos fets malbé
els patins hi vaig trobar.
Aquells que a la fira
l'àvia em va comprar.
Quin goig vaig sentir més gran,
al meu cor, quina sotregada

quan va palpar el passat,
tots els records que ells guarden.
Llavors pel meu pensament,
varen passar fets passats,
els companys de petitet,
jugant a la plaça.
Aquells records de l'escola
que es recorden i no callen.

Repeteixo i repeteixo, **records de l'escola que es recorden i no callen**; esplaia't, deixa anar tot el que sents! Què és el que et deté? l'edat?, o la temença d'aquelles correccions que em feies per estar mal redactades?

Transcorria l'any 1933 quan per primera vegada, coneixíem el que havia de ser el nostre "mestre": en Joan Vilanova i Bosch.

Tots hem sigut infants, per tant, parlar de la nostra impressió del primer contacte amb la persona que seria el "mestre" crec que seria en va.

La seva estada entre nosaltres, durà poc, des de l'any 1933 a l'any 1938.

Perdem contacte amb ell quan la guerra civil espanyola, retrobant-lo un cop finalitzada.

Ningú pot enganyar-se; els anys ensenyen que poques coses hem vist que guardin un equilibri que agradi a tothom.

Les dificultats engendrades, que varen ésser notòries, el cul de sac de la política d'enguany, el deliri de comandament absolut, i de l'idealisme sense remei, amb els braços enlairats dalt del "pòdium" no ens varen portar cap solució, ni ens varen ensenyar res de nou. Tan sols se'ns va embrotir l'aire d'aquells reductes on els

homes junts podíem caminar respirant un aire pur i oxigenat.

El nostre "mestre" ens va donar uns bons mitjans en el pla educatiu en fer-nos forts d'esperit i de civilitat. Una clara ensenyança per la millor manera de contribuir a disminuir les dificultats engendrades de fortuna, i poder reunir les classes socials i evitar així les diferències que les separen.

Quan vàrem retrobar-lo, amb l'esperança que tornaria a ser el "mestre" del nostre poble, que continuaria ensenyant a les nostres escoles, va ésser destituït del Magisteri per les seves idees liberals.

Fundà a la ciutat de Figueres una agència d'assegurances, morint a aquesta ciutat el dia 19 d'Octubre de 1969 a l'edat de 62 anys.

Els seus alumnes, homes grans, al saber la seva mort, vàrem assistir al seu enterrament, amb el convenciment que, si el "règim" l'hi havia negat el poder exercir el Magisteri, **per nosaltres, per tots nosaltres, havia mort el "mestre"**.

Puc dir que, de veritat, sí que flueixen de dins i els dono cos als meus pensaments per dirigir-me a tu, i em prenc la llibertat de dir-t'ho en nom de tots.

El teu record ens queda en cada un de nosaltres; tots som un petit trosset de tu mateix, recordem aquells llibres de l'escola: "LA MÀ DE L'HOMME" i "TERRA I ÀNIMA". I aquesta terra que fou la teua, i aquesta ànima que simbolitzen les ensenyances que de tu vàrem rebre, em donen la plena seguretat que ningú pot anular la personalitat, com pensen aquells que creuen tenir un domini absolut.

Joan Vilanova i Bosch en nom de tots, GRÀCIES!.

PROPER DIA 26 DE MAIG, DISSABTE: Al vespre, ajudant Déu, hi haurà sardanes a la Plaça d'Espanya amb la cobla Ciutat de Girona. Organitza l'Agrupació Sardanista "Rebrols de l'Avi" de l'Associació Alba Bescanonina.

El grup teatral "Renaixença-76" a la mostra de Sarrià de Ter

Ha començat LA MOSTRA DE TEATRE A Sarrià de Ter. Deu grups pertanyents a "L'AGRUPACIÓ TEATRAL DE LES COMARQUES GIRONINES" i organitzat pel grup "Fauna 7" són els qui van a "la mostra".

La programació és la següent:

Dia 7-4-79

Grup Sant Marçal de Girona amb "FASTOS INFERNALS" de M. Ghelderone.

14-4-79

Taller Gironí de Teatre Català amb "LA DAMA ENAMORADA" de Joan Puig i Ferrer.

21-4-79

RENAIXENÇA-76 DE BESCANÓ amb "EL FUM ASSOLAT" de Mn. Pere Prats i Borrell.

Dia 28-4-79

Arlequí de Paper de Sant Feliu de Guíxols amb "ANTÍGONA" de J. Anouilh.

Dia 5-5-79

Grup Cultural Tossenc amb "AQUESTA NIT TANQUEM" de Manel de Pedrol.

Dia 12-5-79

Grup Faula de Sarrià de Dalt amb "L'ÚLTIM FORAT" del mateix col·lectiu.

Dia 19-5-79

Grup Pigall de Salt amb "ANTÍGONA" de Sòfocles.

Dia 26-5-79

"LA GESPA" de Palamós amb "FRANÇ VE" (Opereta d'una Banca privada) de Friedrich Dürrenmatt.

Dia 2-6-79

Grup Sarau de Banyoles amb "EL DRAC, LES FADES I ALTRES HISTÒRIES" de Corominas Ferriol i Solana.

Dia 9-6-79

Grup Espontani d'Olot amb "MUNTATGE SOBRE TEXTOS D'AUGUST STRIMBERG"

Al final de cada representació hi haurà "Fòrum" de l'obra presentada.

Es celebrara la clausura el dia 16 de Juny amb el repartiment de premis.

"L'escudella i la pipa"

AUTOR: Joan Amades

EDITORIAL: SELECTA

COMENTARI:

Editorial Selecta, ha publicat ara a la seva sèrie "EL TRESOR POPULAR DE CATALUNYA", aquest llibre de Joan Amades, en el qual s'hi recull el que l'infatigable folklorista que fou Joan Amades sabé aplegar com a dites, averanys i altres materials del saber popular, sobre dos temes tan humils i de poca volada com ho són l'escudella de pagès i la pipa casolana.

Els afeccionats al folkore i els que siguin sensibles a aquesta mena de temes hi disfrutaran, llegint-lo: Dins d'aquesta col·lecció i del mateix Joan Amades hi sortiran a continuació recollits de l'ambient de la saviesa popular, "REFRANYS COMENTATS", "SOMNIS GEOGRAFIA", "NAIPS I TAROTS", entre altres.

PITU

Teatre

Data: 29 d'abril-79
Lloc: Cinema Unió
Grup: NOVA ESCENA de la Secció de Teatre de la Associació Alba Bescanonina.

Posarà en escena el sàinet original de D.I.V. Corominas Prats anomenat INSTITUT D'APICULTURA.

Completarà el programa l'espectacle musical PLAY-BACK INFANTIL presentat per un grup de mainada de Bescanó.

CINEMA

BESCANÓ Dia 29 d'abril.

LOGA EVASION Es la història d'una mare molt jove, que desafia a tota la policia de Texas.

Dirigida per STEVEN SPIELBERG.

i LA CAZA DEL OSO.

Dia I de Maig

LES LLAMABAN ALELUYA Y SARTANA

Dirigida per MARIO SICILIANO.

i EL GENDARME SE CASA amb LOUIS DE FUNES.

ANGLÈS CINEMA ESPINET

Dia 29

LA FANTEGA ROSA

Dia I

NIEVE QUE QUEMA

Dia 6

EL DESAFIO DEL BUFALO BLANCO

Dia 13

LA ESCOPETA NACIONAL.

GIRONA MODERN

Pròximament "EL RESTAURANTE DE ALICIA"

Dirigida per ARTHUR PENN. La recomanem

CATALUNYA II.

Dies 3 al 9 de maig : AMENAZA EN LA SOMBRA

COLISEO IMPERIAL.

Dies 14 al 20 de maig : SONATA DE OTONO

Dirigida per Bergman amb Ingrid Bergman

Dies 21 al 27 : ULTIMO TANGO

Amb MARLON BRANDO

MADAM ROSA

Amb Simon SIGNORET; OSCAR a la millor

pel·lícula estrangera del 78.

PRÒXIMAMENT A GIRONA

EL CAZADOR (4 òscars)

i SUPERMAN

Activitats sardanistes

IV TROBADA ESCOLAR DE CURSETS D'ENSENYAMENT DE SARDANES

El dia 29 d'abril a La Rambla de la Llibertat de Girona, concentració provincial de les col·les participants en els curssets d'ensenyament de sardanes.

L'Avi Guillem del nostre poble, aquest dia fa la presentació de dues col·les infantils de nenes, que han seguit amb entusiasme el cursset, que incansable va portant a terme.

Guia d'art

Espai de Pere Codina i Gironella

"Llibres més venuts mes de març-abril"

1.—"CRÒNIQUES DE LA VERITAT OCULTA" de Pere Calders: 216 pàgines, 180 Pts.

2.—"ELS OCELLS DE L'EMPORDÀ" de Jordi Sargatal i Rosa Llinàs.

3.—"ESTIMADA MARTA" de Miquel Martí i Pol. (Llibre del Mall), 70 pàgines, 250 Pts.

RECOMANAT

"GIRONA VELLA" per Jaume Marqués, 174 pàgines, 400 pts. Edició Ajuntament de Girona.

Comentaris

"ELS OCELLS DE L'EMPORDÀ" A començaments de l'any '78 van fer el "Curset per a conèixer els ocells de l'Empordà, amb la col·laboració del Centre Excursionista Empordanès. D'aquest cursset va néixer el llibre "ELS OCELLS DE L'EMPORDÀ", editat precisament, pel Centre Excursionista Empordanès.

Finalitat del llibre

D'una banda, l'hem fet com a estudi inicial dels ocells empordanesos, esperant que qualsevol persona que tingui dades per aportar ens ho comuniqui, i poder arribar així al màxim coneixement de la nostra avifauna.

D'altra banda creiem que l'home s'ha de renaturalitzar i que les coses s'estimen i respecten més quan es coneixen. En aquest cas volem contribuir a una necessària protecció dels ocells.

"TEMPS ERA TEMPS". Textos de Josep Ferrer i Costa; il·lustracions de Pilarin Bayes. Pàgines: 144, 420 ptas.

La revista catalana per a nois i noies CAVALL FORT, ha aconpleert —segueix aconpleint— amb la continuïtat esforcada de la seva publicació, una lloable tasca lingüística i cultural alhora. El seu caràcter periòdic, fa però difícil la seva permanència en el temps i era llàstima que un bell munt d'articles i de treballs interessants es perdessin pels nois i noies d'avui i de demà. LA GALERA va pensar que podria fer un bon servei, recollint en forma de llibre el feix d'excel·lents materials acumulats agrupant-los segons el seu contingut i donant-los-hi un lligam que en faci unitat de lectura i de propòsit.

Heus-los aquí, aquests llibres, constituint la col·lecció "DE BAT A BAT" com un finestral obert des del qual els nostres nois i noies podran atalaiar el món. Però cal dir que aquesta idea no hauria pas arribat a una satisfactòria realitat, de no haver comptat amb les amplíssimes facilitats que CAVALL FORT ens ha donat, i amb la renovellada col·laboració obtinguda, plena d'entusiasme, dels escriptors i els il·lustradors que han refet, posat al dia, sincronitzat i ajustat els seus treballs fins a donar-los tota l'atenció indispensable que la seva nova presentació, en forma de llibre, exigia.

Ens complau de debò ésser mitjancers, ara nosaltres, entre ells i les noves generacions de joves lectors

EDICIONS LA GALERA

BÚSTIA DE LAPILASTRA

Sr. Director:

Amb el prec que vulgui publicar-les en el proper número d'aquesta revista que ens han assebetat que s'edita en aquest poble, l'hi dirigim aquestes quatre ratlles.

Aprofitant les vacances de Setmana Santa, vàrem desplaçar-nos amb la família a aquesta bonica província de Girona. Al passar per aquest terme municipal vàrem veure a la vorera de la carretera un cartell que deia "ijos esta carretera".

De terrorisme n'hi ha de moltes classes, i aquest **ijos** sense **h** estem segurs que és una d'elles.

N'hi ha per estimbar-se!

Perdoni la molèstia que podem causar-li.

A.A.P.
Barcelona (9)

LA NOSTRA PÚBLICA DEFENSA

Tancats durant tants anys dins l'hermetisme polític, comprenem que ha arribat l'hora del joiós despertar, d'un despertar nou i diferent que hem esperat i demanat i fins i tot desitjat. Queda doncs clar, que admetem i fem també nostre, el joc de les passions justes i nobles d'una campanya electoral, però també és cert que no admetem, perquè no és lícit, perquè mai podrem acceptar els membres de la Mesa Electoral de Vilanna, que clavin en el nostre cor l'espina dolorosa de la calúmnia.

Ens referim a l'acte de presentació al nostre poble de la candidatura que públicament ens qualificà de manipuladors, és a dir, boicotejadors d'uns resultats electorals. Entenem que les eleccions anteriors, —Les de l'1 de març— no varen afavorir al partit el candidat del qual compareixia públicament per guanyar vots i acusar-nos de injustícies. No ho acceptem ni ho accepta el poble que sap moltes coses i calla. Al poble no se l'enganya no se'l guanya donant les culpes a la Mesa Electoral d'uns resultats poc satisfactoris. Nosaltres oferim la nostra pública defensa perquè ens imposarem des de sempre, com a norma, la justícia i com a deure el compliment de la llei, i volem pregonar molt alt i públicament ja que públicament forem acusats, que acceptem com a únic pecat el rigorós i fidel compliment de les disposicions del reglament electoral, al que hem volgut davant de tot i sobre tot respectar.

Si el derrotat Candidat al Consistori no comprèn la nostra demostrada honradesa que s'atingui als últims resultats electorals. El poble que sap moltes coses i calla... acaba de donar-li 40 vots. Molt pocs. Veritat?

Els Membres de la Mesa Electoral de Vilanna.

JORDI MASINA, RAQUEL IPIBIRNAL, JOSEP BOYA

Després d'una penosa i llarga enfermetat, na Lola Pou i Soler, mare del nostre company de redacció, Pere Magrià, ens ha deixat.

Va ésser enterrada el proppassat dia 8 d'abril. Al cel sigui.

Des de aquí volem fer arribar un pensament piatós per la difunta i el nostre condol i ajuda pel nostre company.

EL PROBLEMA DE LES NOSTRES CARRETERES

PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE L'ESTAT DE LA CARRETERA NACIONAL 141 (Tram de Girona a Anglès passant per Bescanó) i LA COMARCAL 152 (d'Anglès a Olot).

Sóc conductor d'un autobús que fa la línia regular de serveis de Girona a Olot passant per Anglès, i diàriament haig d'apitjar amb els inconvenients que reporta, l'estructura i mal estat de dites carreteres. És per això que em regunto moltes vegades:

Serà possible que no s'hagi fet una millora que valgui la pena?

Quan serà que el Ministeri d'Obres Públiques se'n preocuparà?

Jo diria que en fan el mínim cas, doncs fa molt temps que s'hi lluita i de moment les carreteres continuen banadonades.

Prou veiem a pertot arreu cartells penjats denunciant aquesta vergonya de carretera "CARRETERA DE LA VERGONYA", però ni cas.

Heu de saber que en un tram de 30 Kms. hi han més de 60 estrenyiments. Quan es creuen dos vehicles grans, un ha de parar per deixar passar a l'altre. I no és una vergonya això!

Al ser tan estretes moltes vegades tens de fer equilibris (això em sembla que és propi dels articles de circ). I no diguem de les corbes. Podria citar-una de les mes perilloses.

A més d'ésser estretes aquestes carreteres, el tros de Salt a Bescanó, de Trullàs a Anglès i de Les Planes a S. Miquel de Pinada estan d'una ondulació pujada. Sembla talment els gèps d'un camell.

També sembla estrany que en una època de promocions culturals i tècniques, hi haguin encara Postes d'Alta Tensió col·locats al mateix asfalt de la carretera.

En trobem a la Pilastra de Bescanó i a la recta del Pasteral. Degut a això quan ens trobem dos vehicles grans, al tenir el pas tan just, se'ns fa perillós, perquè al més petit desviament o manobra xoquem amb aquests pals i... no cal dir les conseqüències.

Amb tanta gent en atur i que tinguem que resistir diàriament aquesta "vergonya de carretera".

Crec que son circumstàncies que bé mereixen una millora tan sols s'arregles al tram de Girona a Amer ja seria una bona feina, doncs en aquest trajecte es on la circulació és massiva.

ÉS PER AIXÒ QUE DEGUT A AQUESTS INCOMTABELS INCONVENIENTS POT SUCCEIR ALGUN ACCIDENT CATASTRÓFIC I SENSE REMEI.

HEM D'ESPERAR QUE AIXÒ PASSI PERQUÈ S'ARREGLI!!!.

EMILI MONER
D.N.I. 40.111.353

NOTA:

No s'oblidin del n.º de Carnet d'Identitat i el Nom; si poden escriguin com més aviat millor i a màquina a doble espai en la llengua que vulgui.

HORIZONTALS:

1.—Barrera, reixa. En femení que pertany als antics moradors d'Amèrica. 2.—Consonant. Al revés embarcació lleugera. Líquid untuós que s'extreu de l'oliva. 3.—Cadascuna de les peces que formen l'esquelet humà. En castellà pedres. Marca comercial de un formatge. 4.—Despullada. El qui frequenta les cases de joc. Vocal. 5.—Receptacle més aviat petit per posar-hi coses, i afegiu-hi una essa. Classe, tipus. 6.—Famós modisto francès. Cubell. 7.—Al revés, recipient a on s'hi posa el menjar. Fica a algú en algun embolic. 8.—Vocal prima, Artería principal del cos humà. Central d'intel·ligència americana. 9.—Riu italià. La muller del rei. Pàtria de Abraham. 10.—La meitat de dos. Imatge pintada. Vocal rodona. 11.—Fa salts. Vent del desert.

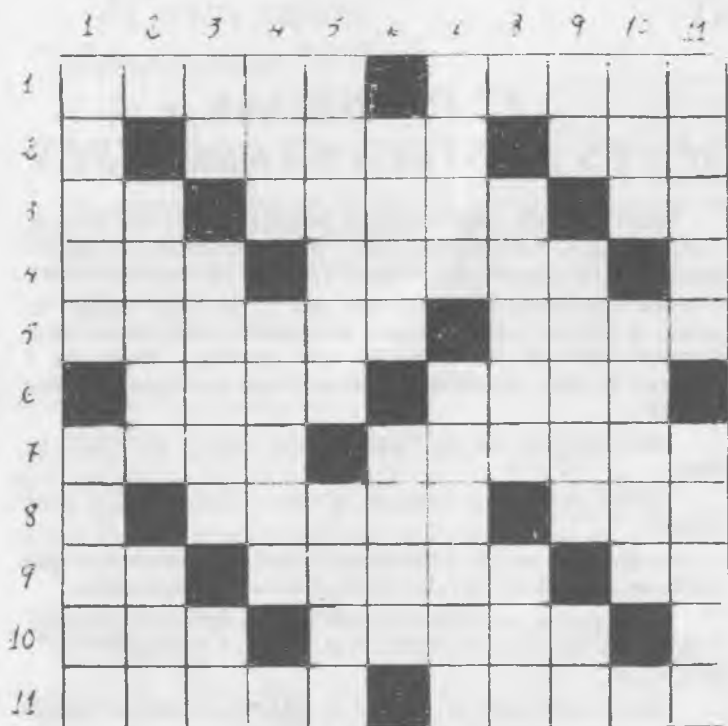
VERTICALS:

1.—Part de l'arbre compresa entre les arrels i les branques. Individu que és l'exemplificació d'una espècie. 2.—Vocal. El que hom sua d'una vegada. Onada. 3.—Femení de en. Apilona. Contracció. 4.—Òrgan muscular, agent principal de la circulació de la sang. Somnolència. Consonant. 5.—Prendre nota. Feia rialles. 6.—Al revés, sac gros. Relatiu a la moral. 7.—Al revés present de subjuntiu del verb fer. Al revés, que sona. 8.—Consonant. Enfonsar sota la terra o l'aigua. Al revés, diminutiu molt disminuït de Cristina. 9.—Nota musical. Blasfèmia. Al revés part terminal del braç. 10.—Abreviatura de il·lustríssim. Que ha nascut en un lloc determinat. Vocal. 11.—Líquid incolor, inodor i insipit. Personatge bíblic germà de'n Moisés.

Solucions al encreuat n.º 1:

HORIZONTALS: 1.—Cxli.nafeB. 2.—Aaa.Caminé. 3.—Rumiador.S.4.—ixaT.aralC. 5.—Tt.Aclaría. 6.—A.Lloa.aN. 7.—Tapis.A.No. 8.—iM.Atentan. 9.—Veinatge.l. 10.—E.cetserP. 11.—Ssss.El.lf.

VERTICALS: 1.—Caritatives. 2.—Xauxa.amE.S. 3.—Lama.Lp.lcs. 4.—ll.Italíanes. 5.—Ca.Costat. 6.—Nadala.etsE. 7.—Amor.Angel. 8.—Fírar.Ter. 9.—En.Liana.Pi. 10.—Bescanoni.F.

MINOTI

RACONS DE BESCANÓ

per: Pere Magrià

Igual que el mes passat, publiquem una nova sèrie de fotografies en les que denunciem uns fets o n'aplaudim d'altres. Seria molt interessant tenir col.laboradors al poble que ens informessin de fets, coses per fotografiar, etc., a veure si s'anima algú. Costa tan poc trucar als nostres telèfons 44.01.18 i 44.00.71.

Sembla ser que un lema dels nous ajuntaments, és fer neteja. A veure si podríem netejar a fons aquest típic i vell racó del poble, doncs entre roba estesa, runes i fins i tot un safareig, no es pot ni ensenyar-ho.

És una sort que estiguin en venda aquestes dues cases. És una sort que s'hauria d'aprofitar. Caldria mirar de comprar-ho per fer-hi la nova casa consistorial, o potser millor, una Casa de Cultura. La impressió que dona ara a la plaça, és pèssima, i per ésser aquest lloc tan cèntric, hauríem de fer mans i mànigues per adecentar-ho tan sols un xic.

Un dels projectes del nou ajuntament segons el seu programa, és que s'ha d'enderrocar l'antiga casa rectoral. Per descomptat que hi quedaria un carrer ben ample i diferent del d'ara. Però ja veurem les traves i impediments que hi posaran els del bisbat que en definitiva en són els amos. Tothom recorda el mateix cas en un poble a prop.

No tot han d'ésser crítiques. Cal reconèixer la tasca que els veïns prop del domicili de la Revista han fet amb aquest jardí, que encara que petit, fa goig de tan ben cuidat que el tenen, així també com la plaça que hi ha a pocs metres.

DEP. RELACIONS PÚBLIQUES 40 B.E. 19/10/1987

Estimem

**tots els qui fan de la dansa
la més bella expressió
de la nostra cultura**

BANCA CATALANA